

MER SIMULERING, BEDRE STUDIEKVALITET

MARTE HELENE FOSS
INFORMASJONSKONSULENT, HØGSKOLEN I GJØVIK

Studielivet og arbeidslivet kan oppleves som to forskjellige verdener. Men målet er jo at studentene skal rustes til arbeidslivet gjennom utdanningen. I et profesjonsstudium som sykepleieutdanningen er det viktig for studiekvaliteten at teoretiske perspektiver fra studiet har klar sammenheng med den praktiske hverdagen ute i arbeidslivet. Men overgangen fra teoretisk kunnskap til konkrete situasjoner ute i arbeid kan være vanskelig. Mange mener at det er et gap mellom teori og praksis, og behov for å bygge en bro.

På helseutdanningene ved Høgskolen i Gjøvik (HiG) settes fokus på hvordan simulering som læringsmetode kan være en slik bro. Simulering kan brukes slik at det blir tydelig hvorfor teorien er relevant, samtidig som erfaringer fra praksis kan brukes til å utvide og forstå teorien.

Randi Tosterud ved HiG avsluttet nylig sin doktorgrad «Simulering som læringsmetode i sykepleieutdanning». Her så hun på studentenes oppfatninger av og erfaringer med simulering. Mye tyder på at simulering i sykepleieutdanningen øker kvaliteten på undervisningen og studentenes kompetanse. Veiledere ute i praksis gir gode tilbakemeldinger på at studenter som har brukt simulering systematisk gjennom utdanningen har god beredskap til å møte krevende situasjoner ute i arbeidslivet.

For studentene er det viktig at det man lærer på skolen er relevant og realistisk. Men det er likevel stor forskjell på å høre foreleseren snakke om og prøve å forklare hvordan lungeødem som følge av hjertesvikt høres ut

på pasienters pust, og det å faktisk høre og være vitne til dette selv. Det er forskjell på å lese en beskrivelse av hvordan man måler puls, blodtrykk eller ekg, og det å selv innhente dataene på en pasient.

Nyutdannede sykepleiere som aldri har øvd på og praktisert ferdigheter og prosedyrer vil trenge desto mer trening og opplæring ute i jobb. Med tanke på pasientsikkerheten er simulering svært positivt! Halvparten av sykepleieutdanningen består av praksis på sykehus, sykehjem og behandlingstilbud. Hvor mye studentene faktisk praktiserer, eller om det i stedet blir til at de observerer fra sidelinjen vil jo variere. Ute i virkeligheten vil hensynet til pasienten alltid komme først.

Et aktuelt spørsmål er om noe av praksisen i utdanningen kan erstattes med simulering? Med simulerte pasienter i form av dokker har nemlig studentene mulighet til å prøve og feile, igjen og igjen, uten fare for pasienters sikkerhet. Ikke minst kan man skape situasjoner de ikke er garantert å komme ut for i praksis, og øve spesifikt på dem.

Verdens helseorganisasjon (WHO) anbefaler at simulering benyttes som læringsmetode i helseutdanning, nettopp for å øke pasientsikkerheten. Dette tar HiG på alvor, og er i forkant nasjonalt når det gjelder simuleringstilbud. Simuleringssenteret her har avanserte laboratorier for både ferdighetstrening og fullskalasilulering.

Simuleringstilbudet består av en simuleringssal som kan innredes til en intensivavdeling eller operasjonsstue, en ferdighetssal som studentene har tilgang til

døgnet rundt, og en prehospital lab med en hydraulisk drevet ambulansesimulator, som er godt utstyrt for alle typer prehospitale simuleringer. Dette inkluderer også et bilvrak som kan flyttes ut av simuleringssenteret – på den måten blir treningen enda mer realistisk ved at redningsarbeidet foregår ute under alle typer værforhold.

Simuleringssenteret kjører også kurs for sykepleiere, leger, studenter, ambulanse- og redningspersonell. Dermed er det ikke bare studentene på helseutdanningene våre som drar nytte av tilbudet. Pasientsikkerheten styrkes ved at helsepersonell med lang erfaring kommer til høgskolen og jobber videre med ferdighetene sine. Dette bygger også bro mellom teori og praksis.

Tosterud rapporterer i sin avhandling at studentene er svært fornøyd med at de får bruke simulering under utdanningen. Dette er hands-on. Her kan de prøve selv, kjenne teorien på kroppen, prøve og feile og lære av det. Simulering tilrettelegger dermed for læring som er relevant og realistisk, to viktige kvalitetskriterier for studentene. Dette er ledd i å skape enda bedre studiekvalitet, som til syvende og sist kommer pasientene og pasientsikkerheten til gode.

Vi vet nå en del om hva studentene mener om metoden, og vi har gode verktøy for å måle tilfredshet. Videre behov retter seg mot bruk av simulering for å øve på kommunikasjon og teamarbeid, noe forskere på Høgskolen i Gjøvik allerede er involvert i å se nærmere på.

I pasientbehandling kreves det at alle involverte samarbeider godt. Pasientsikkerhetsfeilene skyldes i mange tilfeller dårlig kommunikasjon. Alle medlemmene i teamet må være seg bevisst sin rolle og sine ansvarsområder. Godt teamarbeid krever trening. Det må ikke herske usikkerhet omkring hvem som skal gjøre hva, man må være sikker på at viktige beskjeder oppfattes av rette vedkommende, og kommunikasjonen må flyte godt.

I simuleringssenteret kan dette øves opp. Studentene kan øve på stressende traumeøvelser uten at det er reell fare for liv. Dermed har ikke ferske nyutdannede bare vært borte i tilsvarende situasjoner, de har trent målrettet på dem!